NER 45

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 13 Kwietnia v. s. 1828 Roku.

Wiadomości Krajowe.

(z Gazety Senackiey).

W Naywyższych Ukazach, wydanych do Rządzącego Senatu roku bieżącego, 1828 wyrażono:

Dnia 14 marca. „Pobór, ustanowiony Ukazem 22 marca 1818 roku, na 10 lat, na urządzenie wodnych w Państwie kommunikacyy, po 10 kopiejek od poszlinowego rubla od Rossyyskich surowych produktow, wychodzących za granicę, zgodnie z wnioskiem Rady Państwa, Rozkazujemy przedłużać i na czas przyszły na dawnieyszey osnowie, do osobnego później rozkazu. O czém Rządzący Senat nie zaniecha uczynić należącego ze swojey strony rozporządzenia."

Dnia 21 marca. „Mocą Traktatu, z Persyą zawartego, przyłączone do Rossyi od Persyi Chaństwo Erywańskie i Chaństwo Nachiczewańskie, Rozkazujemy we wszystkich sprawach nazywać odtąd Obwodem Ormiańskim i przydać go do Naszego Tytułu. Względem urządzenia tego Obwodu i sposobu nim zarządzania Rządzący Senat w swoim czasie otrzyma należyte rozkazy."

Naywyższe Reskrypta.

Do Nayprzewielebnieyszego Nersesa, Arcy-Biskupa Dyecezalnego zamieszkałych w Gruzyi Ormianów.

Nayprzewielebnieyszy Nersesie Arcy-Biskupie Ormiański! Od dawnego czasu, i w mnogich zdarzeniach, okazywaliście wy odznaczające się przywiązanie wasze do Rossyi; szczególniey zaś, w teraźnieyszey woynie z Persami, którey szczęśliwe ukończenie, jak spodziewam się, wkrótce powinno nastąpić, mieliście nader czynne przy woyskach Naszych uczestnictwo, narażając się nawet na niebezpieczeństwo osobiste. Dowódzca Oddzielnego Korpusu Kaukazkiego, Jenerał Adjutant *Paskiewicz,* nie jednokrotnie donosił Mi o tak chwalebnych czynach waszych, wyrażając, że przez cały czas działań wojennych, wyście oznamienili siebie szczególnieyszą gorliwością i o dobro Rossyi, statecznie utrzymując w narodzie Ormiańskim przyjaźne ku Nam skłonności, nie tylko radami rozsądnemi i przekonaniem, ale też osobistym swym przykładem.

Dla odznaczenia tak pożytecznych usług waszych, i na znak szczególney Mey uprzeymości ku narodowi Ormiańskiemu, uznałem za rzecz sprawiedliwą, policzyć was do *orderu ś. Alexandra Newskiego,* którego znaki przy tém wam przesyłając, zostaję ku wam przychylnym.

Na autentyku podpisano własną Jego Cesarskiey Mości ręką: Nikołay.

St. Petersburg 25 stycznia 1828.

Do mającego Główne Naczelnictwo nad Kantorem Intendencyi Dworu, Pierwszego Mistrza Dworu, Barona Albiedila.

Baronie Pietrze Romanowiczu! Z przedstawianych przez WPana rachunków Kantoru Intendencyi Dworu, zawsze widzieć się dawała gorliwa i niezmordowana pieczołowitość WPana tak około przestrzegania dobra skarbu, jako i około przywiedzenia powierzonego WPanu wydziału do naylepszego stanu i urządzenia. Teraźnieysza sprawa WPana z roku 1827go także przynosi Mi zadowolenie widzieć, że i w tym roku, gorliwością i roztropnemi WPana rozrządzeniami uczyniony został w Kantorze Intendencyi Dworu dosyć znaczny przyrost ekonomicznych dochodów, i że na ich rachunek poprawione i odnowione zostały mnogie budowy, na które trzebaby było assygnować osobną summę.

Takiey WPanu gorliwości pragnąc okazać Moje uznanie i nagrodzić długą odznaczającą się słażbę WPana, naznaczyłem dla WPana pensyą z Podskarbstwa Państwa po dziesięć tysięcy rubli na rok, oprócz pobieranego przez WPana utrzymania.

Na autentyku podpisano własną Jego Cesarskiey Mości ręką: Nikołay.

Do Xiążęcia Dołhorukowa Koniuszego.

Mości Panie Koniuszy Xiążę Dołhorukow! Oglądając osobiście nadworną fabrykę pojazdow i różne pojazdy, przysposobione do pochodu, znalazłem wszystko w zupełnym porządku i dobrém urządzeniu. Teraz podany przez WP. rachunek z r. 1827 nastręcza Mi nowe zadowolenie wiedzieć, że gorliwą i niezmordowaną pieczołowitością WPana o dobro skarbu, oszczędzono w roku tym od rozchodow etatowych Kantoru Stayni Dworu więcey sześciukroć sta tysięcy rubli. Za taką gorliwość WPana oświadczam WPanu Moje podziękowanie i na okazanie jego przesyłam przy tém tabakierę z Moim wizerunkiem, zostając ku WPanu zawsze przychylnym.

Na autentyku podpisano własną Jego Cesarskiey Mości ręką: Nikołay.

w Sankt-Petersburgu d. 24 marca 1828 r.

Do Pana Gubernatora Cywilnego Sankt-Petersburskiego, Senatora Bezobrazowa.

Sankt-petersburski Wojenny Jenerał-Gubernator doprowadził do Mojey wiadomości, o szczególney WPana pieczołowitości, około pomnożenia dochodow Izby Powszechney Opieki. Przyjemną Mi jest oświadczyć WPanu za to Moję wdzięczność; a na okazanie Mojey dla WPana uprzeymości przesyłam WPanu przy tém tabakierę z Moją cyfrą.

Na autentyku własną Jego Cesarskiey Mości ręką podpisano: Nikołay.

Sankt-Petersburg d. 25 marca 1828.

(z Ruskiego Inwalida).

Do P. Jenerał-Porucznika B. J. Kniaźnina 2go.

Borysie Jakowlewiczu! Gorliwa służba WP. niezmordowane trudy i wzorowa czynność, jakie w ogólności towarzyszyły zajęciom WP. w obowiązkach OberPolicmeystra Sankt-Petersburskiego, a w szczególności troskliwe czuwanie około zachowania spokoyności i porządku w Stolicy, w smutnych okolicznościach weyścia WPana do tego obowiązku, zjednały WPanu prawo do zupełnego Mojego uznania zasługi WPana. Teraz zgodnie z prośbą

WPana, uwalniam WPana, dla zruynowanego zdrowia, od teraźnieyszych obowiązków, z przeznaczeniem zasiadania w Rządzącym Senacie, pewny jestem, że WPan na tym wysokim urzędzie okażesz nowe dowody odznaczającey się swey gorliwości. Na znak zaś stateczney Mey ku WPanu uprzeymości, przyjemną Mi jest przesyłać przy tém tabakierę z Moim wizerunkiem.

Zostaję ku WPanu przychylnym.

Na autentyku własną Jego Cesarskiey Mości ręką podpisano:

Nikołay.

w St. Petersburgu dnia 25 marca 1828 roku.

(Journal de St. Petersbourg.)

Przez ukaz pod d. 24 marca, Nayjaśnieyszy Cesarz Jegomość raczył mianować ministrem morskim wice-admirała *Mollera 2*; gdy dla nowey organizacyi tego ministeryum ustało urzędowanie, które admirał margrabia *Traversay* miał sobie poruczoném, przeto Jego Cesarska Mość raczył, przez tenże ukaz, zostawić mu urząd członka Rady Państwa.

— Szambelanowie Jego Cesarskiey Mości, *Polikarpow* 5tey klassy, zostający za stołem ober-prokurora 2go wydziału 3go departamentu Senatu, i *Taniejew*, Radca Stanu zostający w 1szym wydziale kancellaryi osobistey Jego Cesarskiey Mości, zostali wyniesieni do rangi Rzeczywistych Radców Stanu.

Astrachań dnia 3 marca.

(Journal de St. Petersbourg).

Zima w naszych stronach była niezmiernie ostrą i nader zgubną dla hord błąkających się, które koczują po stepach gubernii Astrachańskiey. Wiadomo bowiem, że wielkie mrozy i śniegi obfite, którym zawsze w stepach towarzyszą burze, są nayważniejszą klęską narodów pasterskich. Aż do końca grudnia, nie było tam prawie zimy, co wielkie zad..o szkody rybołóstwu, którego produkta posyłają się w głąb kraju, równie jak transportującym, którym zła droga i brak sanney, nie dozwalały przybywać tu po rybę.

Po kilku miesiącach bez śniegu, i ciągłych przemianach zimna i odwilży, nagle przy końcu grudnia zaczęły się wielkie mrozy, a od 4 stycznia zimno coraz wzrastało od 18 do 27 stopni. Niezmierne spadły śniegi, a burze zaczęły się z niemi. Sprawiło to wielkie klęski w stepach: Tatarzy, Kirgizy i Kałmucy, koczujący w gubernii Astrachańskiey, wszędzie prawie tracili znaczną ilość bydła, które jedyném jest ich bogactwem. Burze zapędzały niekiedy bydło w wielkich trzodach, do guberniy ościennych. Kommunikacye po stepach niezmiernie były trudne, albo całe niepodobne, nawet pomiędzy hordami koczującemi. Ludzie i bydło byli rozproszeni. Sam *ułus* (obóz) Kałmucki utracił przeszło 15,000 koni.

Francya.

Paryż dnia 3 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey).

Liczni znakomici kupcy i bankierowie, między którymi są Panowie *Delessart*, *Lafitte*, *Ardouin*, *Mallet*, *André*, *Cortier* i t. d. podali Ministrowi handlowemu prośbę, aby jak nayprędzey urządził mieysce na skład towarów w *Paryżu*.

Zalikwidowane do dnia 1 b. m. pretensye wynagrodzenia emigrantom, wynoszą wieczystey prowizyi 19 milionów 854,892 franków, co czyni kapitału 662 milionów 156,680 franków.

Gdy Król Jmć Bawarski postanowił w kraju swoim zaprowadzić zakon Siostr miłosiernych na wzór Francuzkich, wysłano więc do Francyi, do jednego z głównych domów tey reguły po instrukcye, dwie takie siostry z *Monachium*, które za swym powrótém rozszerzą je między bogoboynemi siostrami swego towarzystwa.

— *Dnia 4* —

Onegday po skończoney Radzie Ministrów, na którey Król Jmć przewodniczył, odprawiła się, również pod przewodnictwem Monarchy, rada Gabinetowa, na którey oprócz Xięcia *Delfina* i Ministrow Sekretarzy Stanu znaydowali się także Ministrowie Stanu: Xiążę *Levis*, Hrabia *Noailles*, Vice-Hrabia *Lain* i Baron *Portal*, oraz dway Radcy Stanu. Słychać, iż przedmiotem jey było roztrząsanie projektu do prawa względem pism peryodycznych.

Dzienniki tuteysze czynią uwagę, iż Pan *Fryderyk Adam*, Lord naczelny Kommissarz Angielski wysp Jońskich, u którego Jenerał Hrabia *Guilleminot* mieszkał przybywszy do *Korfu*, dowodził pod *Waterloo* dywizyą angielską, która stała obok korpusu, będącego pod dowództwem wspomnionego Hrabiego.

— *Dnia 5* —

Dzisieyszy *Monitor* tuteyszy umieścił na 13stu stronicach oba wyroki, które sąd Królewski wydał d. 26 lutego i 3 kwietnia r. b., wsprawie wytoczoney na żądanie Prokuratora, przeciw sprawcom rozruchów d. 19 i 20 listopada r. z. na ulicy *S. Denis*. Uznał bezzasadność skargi na urzędników policyynych *Delavau* i *Franchet*, oraz Rotmistrza *Roeth* i Porucznika Hrabiego *Aux* i kazał uwolnić.

Zapisy na rzecz szpitali, gmin i duchowieństwa Katolickiego, w ciągu r. 1826 we Francyi uczynione, wynoszą summę 7,397,035 franków. Z tey summy przypada dla szpitali 4,800,000, a dla duchowieństwa 2,279,000 franków. W roku 1827 uczyniły tego rodzaju zapisy 13,806,575 franków, z których otrzymało duchowieństwo 8,500,000 franków.

Anglia.

Londyn dnia 1 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey).

Dziś rano odebrano tu wiadomości z Turcyi. Propozycye uczynione Grekom ze strony Dywanu (pisze gazeta tuteysza *Goniec*), nie wstrzymają Rządu naszego w uskutecznieniu Traktatu z dnia 6 lipca. Okazuje się z wiadomości z *Petersburga*, iż N. Cesarz Rossyyski nie odstąpi od swego postanowienia, nieodłączania się od swoich sprzymierzeńców.

Gazeta *Times* donosi, iż pewny Hiszpan i pewny Anglik starają się zaciągnąć w tuteyszey stolicy pożyczkę dla Rządu Hiszpańskiego.

Odebrany tu list z *La Guayra* pod dniem 13 lutego wyraża: „Przybycie admirała Hiszpańskiego *Laborde*, do naszego brzegu, zostawało w związku ze spiskiem, który tu miał wybuchnąć; lecz hersztów jego uwięziono, a kilku już rozstrzelano. Pokazanie się floty hiszpańskiey przywróciło Kolumbiyczyków do zupełney czynności; pełno jest woyska w *Caraccas*, i wzmocniono osadę, tak w *La Guayra*, jako też w *Porto Cabello* i *Cumana*."

List pisany z *Acapulco* dnia 1 stycznia donosi, iż niejaki Jenerał *Montes de Oca*, zajął to miasto, a ztamtąd udał się do *Cruces*, o trzy mile od *Mexyku*. Zamiarem jego i zwolenników jego jest, wypędzenie wszystkich Hiszpanów. W zatoce *Acapulco* znayduje się wielkie mnóztwo zbiegów; wielu z nich ukrywa swą własność w jaskiniach i wąwozach.

Gazeta rządowa z *Caraccas* donosi pod dniem 6 lutego: iż stronnictwo *Cisnerosa* zostało przy *Tuy* prawie całkiem zniesione. Podczas ostatniey utarczki, zaszłey 30 stycznia, banda zmnieyszyła się do 10 ludzi, i *Cisneros* sam ledwo mógł uciec. Przeciw odezwie intendenta *Diaz* w *Portorico*, który jak wiadomo, wiele liczył na pomocy *Cisnerosa* w podbiciu Kolumbii, Jenerał *Carnero* w *Maracaibo*, energiczne wydał ogłoszenie. Wszystkie zamachy Hiszpanów usadowiają się znowu w Kolumbii, i wniwecz się obracają.

List z *Lima* pisany d. 20 listopada, donosi co następuje: „Od niedawnego czasu, jak Jenerał *Lamar* jest na czele rządu, wszystko przybiera lepszą postać. Handel wzmaga się, roboty w kopalniach idą sporzey, i kommissya skarbowa zaymuje się planem podniesienia kredytu naszego w Europie. Zamysł rznięcia kanałów dla łatwieyszego związku w kraju, weźmie skutek za staraniem Jenerała *Lafuente*. Utworzy się tym celem

towarzystwo. Prezydent pracuje ciągle nad urządzeniem woyska. Bojaźliwi uważają ten środek ostróżności za znak napadu od północy. Twierdzą oni, iż *Bolivar* zagraża nam swojém jarzmem, i Jenerał Kolumbiyski *Rumirez* w *Guayaquil* połączył się już w tym celu z jenerałem *Sucre*. Lecz to są tylko marzenia. Nie możemy się obawiać podobnych przedsięwzięć ze strony *Boliwara*."

— *Dnia 3* —

Gazeta *Standard* twierdzi, teraźnieysi Ministrowie nasi rozpoczęli ze stolicą Rzymską układy, względem zawarcia konkordatu.

Komitet skarbowy żądał od rozmaitych naczelników wydziałów, aby przesłali wykazy oszczędności, a Pan *Herries* podał Xięciu *Wellingtonowi* plan sprostowania rachunkowości, przez który również oszczędność ma bydź zaprowadzona.

Zdaje się, iż miasto *Brighton* wiele utraciło ze swojego znaczenia, a to od czasu, jak zyskało na rozszerzeniu, i jak zaczęło wznosić liczne swe gmachy w guście greckim i włoskim, z kolumnami z cegieł mozaikowanych, a prawie wszystkie niezajęte przez mieszkających. Teatr tameczny za przykładem innych angielskich teatrów, dał także widowisko na dochód nieszczęśliwych ofiar teatruBrunświckiego; lecz zaledwie zebrał 700 franków, a i to jeszcze dyrektor odstąpił zwyczaynych praw swoich do dochodu. Wszystkie teatra mnieyszych nawet miasteczek więcey zebrały. To niepowodzenie *Brightonu* pochodzić musi z tey przyczyny, iż w licznych pobrzeżnych miestach pozakładano teraz kąpiele morskie, przez które tak długo wsławiał się *Brighton*.

Młody *Mungo-Park*, syn sławnego podróżnego do środkowey Afryki, został zamordowany w ciągu podróży swojey w Afryce. Znaydował się w kraju *Akinsbu*, i wybierał się w głąb Afryki jeszcze mało znaney, gdy w tém zatrzymała go uroczystość, którą tameczni mieszkańcy co rok na obszerney równinie odbywać zwykli. W środku tey równiny zasadzone jest drzewo, do którego nikt, oprócz kapłanów przybliżyć się nie może. Młody *Mungo-Park* chciał odrysować niezliczone tłumy ludu zgromadzonego na równinie, i dla ułatwienia sobie tey pracy, wlazł na drzewo święte. We dwa dni potem otruli go kapłani.

Odebrane tu listy z *Augustura* pod d. 21 stycznia donoszą, iż jenerał *Silva* przytłumił powstanie. Przybycie jego było tem szczęśliwsze dla cudzoziemców znaydujących się w tey odległey części Rzeczypospolitey Kolumbiyskiey, iż powstańcy zamyślali im wszystkim odebrać życie.

Niemcy.

Od brzegów Menu dnia 4 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiey.)

Wielkorządca osad Duńskich w Zachodnich Indyach, listem pisanym d. 11 października z *St. Croix*, uwiadomił Prezydenta *Boliwara*, iż z rozkazu rządu swego ma weyść w związki przyjacielskie z Kolumbią, a nie mogąc, jakby sobie życzył, złożyć osobiście swego uszanowania, prosi o przyjęcie oświadczeń szacunku, jakie ddawcy listu uczynić polecił.

Rozkaz Króla Szwedzkiego stanowi, iż pieniądze od początku r. b. zebrane w skarbnicach kościelnych do wykupienia Chrześcian z niewoli Algierskiey, mają bydź przesłane instytutowi głuchoniemych w *Drontheim* i że składka ta nadal zupełnie ma ustać.

List z *Frankfortu* pod dniem 2 b. m. donosi, iż w przypadku woyny z Turcyą, dwór Austryacki myśli zachować neutralność, i nawet nie utrzymywać korpusu obserwacyynego.

Dnia 2 b. m. ukończyły się nadzwyczayne obrady seymu Wirtemberskiego w *Sztuttgardzie*.

Hiszpania.

Madryt d. 22 marca.

(z Gazety Warszawskiey).

Woysko Hiszpańskie, mające składać nową osadę w *Madrycie*, dostało rozkaz zatrzymania się w *Sewilli*. Wnoszą ztąd, iż wyyście Francuzów z *Kadyxu* nie tak prędko nastąpi, jak mniemano.

Częste przybywanie gońców z *Lizbony* domyślać się każe, iż ważne interessa zachodzą między obu dworami.

— *Dnia 24* —

Rząd nasz odebrał urzędową wiadomość, iż wkrótce kilka statków korsarskich, Południowo-Amerykańskich wypłynąć miało, celem krążenia przy brzegach Hiszpanii. Mimo tego jednak zaymuje się wysłaniem okrętów wojennych do *Hawanny*.

Jenerał-Major *Campano*, wielkorządca obwodu *Figueras*, przybył tam d. 15 b. m., a nazajutrz wyjechał do *Barcellony*, dla zdania sprawy z podróży swojey, odprawioney nad granicę rzeczonego obwodu.

— *Dnia 25* —

Słychać, iż rząd nasz układa się z pewném Mocarstwem, względem nabycia kilku okrętów liniowych i 3 lub 4 fregat, celem wysłania wyprawy do Ameryki. Zdaje się, iż jeśliby rząd nasz chciał te okręty kupić, płaciłby za nie ratami, gdyż byłoby niepodobieństwem zapłacić od razu.

Każdy prawie dyliżans z *Irunu* napełniony jest Xiężmi, przybyłymi z *Mexyku*. Spodziewają się oni znaleźć tu dobre przyjęcie.

Twierdzą, iż *Don Minano*, otrzymawszy z *Barcellony* rozkaz, wyjechał ztąd w tayném zleceniu do *Paryża*.

Portugalia.

Lizbona d. 20 marca.

(z Gazety Warszawskiey.)

Infant Regent przesłał d. 15 b. m. Ministrowi spraw wewnętrznych następujące postanowienie: — „Ja Infant. Gdy prawa organiczne o wyborach nie są zupełne, a sposób wskazany w tey mierze postanowieniem z d. 7 sierpnia 1826, okazuje się niedostatecznym, niepodobna więc zwołać niezwłócznie Izby Deputowanych, aby zastąpiła rozwiązaną. Z tych pobudek przedsięwziął Regent uchylić wspomnione postanowienie z d. 7 sierpnia, i przepisać nową organizacyą, któreyby wypadkiem było postawić w zgodności instrucye, tak z ustawą konstytucyyną, jak z dawnemi zwyczajami Królestwa, stosownemi do Monarchii, przezcoby naród mógł bydź godnie reprezentowanym. Mianowaną została Kommissya dla zajęcia się tak ważną okolicznością, a ponieważ Kommissya ta składać się powinna z osób, które mają bojaźń Boga, i które zarówno kochają Tron, jak Oyczyznę, przeto Rejent wybrał do niey na Primasa Arcy-Biskupa *Vizeu*, a na członków Panów *Vasconcellos*, *Enalgolhaes*, *Gojac*, *Gomez*, *Ribeiro*, Vice-Hrabiego *Santarem*, *Cruz de Carvalho*, *Freire de Lucia*, *Ribeiro Jaraiva*, *Friguero* i Radcę *Costa de Sa*. Ostatni będzie pełnił obowiązki Sekretarza Kommissyi, którey prace zostaną przełożone Rejentowi."

Innem postanowieniem z d. 18 b. m. nakazuje Regent ukarać sędziów, którzy tak nazwanych absolutystów pociągali do odpowiedzialności. Osnowa tego postanowienia jest następująca: „Ponieważ Regent Infant *Don Miguel* otrzymał skargi przeciw sędziom, którzy, niepomni na swóy charakter i uniesieni duchem stronniczym, od czasu powrótu Rejenta nie przestawali wykonywać surowego despotyzmu i przez procedurę gorszącą pociągać do odpowiedzialności takich obywateli, których jedynym jest występkiem, że są przywiązani do osoby Rejenta i władzy Monarchiczney, a którzy nigdy nie przedsiębrali nic przeciw spokoyności publiczney: przeto Minister Sprawiedliwości otrzymuje polecenie powzięcia w tey mierze wszelkich objaśnień dla ukarania tych sędziów, według całey surowości prawa."

Dnia 17 b. m. zebrały się tu tłumy ludzi, i obchodziły pogrzeb ustawy. Władze nie czyniły im żadney przeszkody.

Turcya.

Od granic tureckich d. 20 marca.

(z Gazety Warszawskiey).

List prywatny ze *Smyrny*, pod dniem 21 lutego, donosi o rozchodzącey się tam pogłosce, iż

Dywan chce się skłonić do traktatu Londyńskiego. Mówiono oraz, iż były Kapitan Basza, znany osobiście Admirałom eskadr sprzymierzonych, ma się udać na morze Śródziemne, dla rozpoczęcia układów z nimi.

Listy z *Ankony* i wysp Jońskich donoszą, iż eskadra Egipska wypłynęła z *Alexandryi*, w zamiarze zapewne dostarczenia posiłków *Ibrahimowi* Baszy. Trzy okręty wojenne Angielskie i Francuzkie, które stały w *Korfu* popłynęły ztamtąd nagle, celem (jak słychać) przeszkodzenia statkom Egipskim w zbliżeniu się do brzegów Grecyi.

— *Dnia 21* —

W Serwii panuje obawa z przyczyny wzmocnienia blizkich korpusów tureckich. Lękają się, aby Basza Belgradzki nie użył gwałtownieyszych środków. Basza Skodryyski zbliżył się z Bośnii do granic Serwii.

Słychać o powstaniu mieszkańców w prowincyach Tureckich przy granicy Perskiey.

Admirał *Miaulis* odpędził eskadrę Turecką od *Mityleny* do Dardanellów. Wracając do *Scio* zabrał okręt kupiecki z żywnością i potrzebami wojennemi dla Turków.

Warownia w *Karabusa* została oddaną rządowi Greckiemu, pod warunkiem, aby wszystkich ludzi, trudniących się rozbojem morskim wydano, i znayduiące się łupy powrócono właścicielom, oraz, aby zmieniono osadę mieyscową.

— *Dnia 22* —

Półkownik *Fabvier* przesłał prezydentowi *Capodistrias* rapport, w którym donosi, iż okropna burza zmusiła okręty Greckie do oddalenia się ze stanowiska przy *Scio*, i że Turcy w *Kassino*, korzystając z tey sposobności wysadzili na wyspę *Scio* 1,500 woyska, zdobyli baterye przez Sciotów bronione, i zagwoździli działa. Wszelako półkownik przywrócił niezwłócznie porządek; zgromadziwszy bowiem woysko regularne, stanął na jego czele i odpędził Turków do twierdzy, zadawszy im wielką stratę w zabitych i ranionych. Po [illegible]y zajęła eskadra Grecka dawne stanowisko przed portem.

Gazeta Florencka pisze, co następuje: „Wielu urzędników Tureckich w *Stambule*, należących do ministeryum morskiego, posądzono o utrzymywanie korrespondencyi z krajami zagranicznemi, i osadzono ich w więzieniu Bostandżego *Vassa*. Woyska Azyatyckie popełniają ciągle wielkie bezprawia w stolicy; wpadają nawet do haremów możnych panów tureckich. Turcy osadzili wyspę *Marmora* dwutysiącznem wyborowém woyskiem. Podobne osady mają bydź posłane do *Kuteli* i *Bigry*. Pozostali w *Stambule* Chrześcijanie nie mogą wychodzić z mieszkań bez pozwolenia policyi."

List z *Tryestu* pod dniem 28 marca donosi: „Właśnie w tey chwili nadchodzi wiadomość, iż pod *Nawarynem* stoczono bitwę, ale nie odebrano jeszcze dokładnieyszych szczegółów. To tylko pewna, iż kilka okrętów angielskich i francuzkich posłano spiesznie z *Korfu* ku *Nawarynowi*."

Słychać, iż Porta powiększa załogi w twierdzach nad *Dunajem*. Ma mieć także zamysł oddalenia wszystkich Chrześcijan z Tracyi, zamknięcia wąwozów *Kodra-Balkan* (góry *Hemus*) palisadami i murowanemi szańcami, spalenia miast, miasteczek i wsi na brzegu rzeki *Hebrus*, a umocnienia *Adryanopolu* i *Enos*. Mówią także, iż w *Stambule* kopią wielką fossę od siedmiu wież aż do portu, do którego weyście ma bydź zamknięte zatopionemi staremi okrętami. Z obwarowanego obozu chcą Turcy spokoynie patrzeć na zapaloną przez nich stolicę swoję, a jeśli zostaną wyparci do Azyi, mają na ten przypadek inne plany.

Według doniesień, otrzymanych w *Tryeście*, jenerał *Church* zabrał kilka transportów, posłanych do *Missolungi*, oraz wielką pakę firmanów Sułtańskich do Baszów rozmaitych prowincyy, i osobny firman do *Ibrahima* Baszy. We wszystkich okazuje się naywiększa nienawiść ku Chrześcianom. Znaleziono również między zabranemi papierami plan do tegoroczney wyprawy, którą Sułtan przeciw Grekom przedsięweźmie; dowodzi on także, iż Turcya nie pragnie szczerze pokoju z Chrześcijanami. Porta jest przekonaną, iż powstanie Greckie nie jest dziełem samych Greków, i z tego powodu obwinia wszystkich Chrześcijan; jakoż wysyłała ona emissaryuszów od r. 1823 do wszystkich krajów od Bucharyi do Maroko, wzywając wszystkich Mahometanów do woyny świętey, do którey im hasło dadzą następcy Kalifów Stambulskich.

— *Dnia 24* —

List ze *Stambułu* pod dniem 11 marca donosi, iż prześladowania Ormian rozciągnęły się nawet do zakonnic tegoż wyznania, których przeszło 600 oddalono ze stolicy. Uzbrajania wojenne idą ciągle z wielkim pośpiechem; a wypadek, który się niedawno zdarzył przy Dardanellach, dowodzi, iż przeyście przez tę ciaśninę morską, uważane za niepodobne, nie podlega takim trudnościom, jak pospolicie mniemają. Pewny okręt kupiecki zagraniczny, oddaliwszy się w nocy z portu Stambulskiego, nie chciał zatrzymać się przy Dardanellach, i poddać się przetrząsaniu; popłynął śmiało przez kanał, chociaż grad kul tamował mu drogę. Kapitan rzeczonego okrętu, biegły żeglarz, zarzucił kotwicę, i spokoynie przypatrywał się usiłowaniom Turków, którzy przeszło 300 razy do niego wystrzelili, lecz ani razu w okręt trafić nie mogli. Przekonawszy się ów kapitan, iż baterye tureckie szkodzić mu nie mogą, wyjął kotwicę, i wśród radośnych okrzyków ludzi swoich udał się na otwarte morze ku *Syra*. W tém zdarzeniu pękły trzy naylepsze działa na bateryach tureckich, przez co kilka osób zostało zabitych lub skaleczonych, i znaczna szkoda jest zrządzona. Po tym wypadku, baterye przy Dardanellach mają bydź odmienione.

Donoszą z *Tryestu*, iż przybył tam statek pocztowy z *Korfu*, i przywiózł listy pod d. 16 b. m. Hrabia *Guilleminot* znaydował się jeszcze tego dnia w *Korfu*. Do *Modonu* zawinęła eskadra Egipska z *Alexandryi*; składa się z 15 statków wojennych i 25 przewozowych. Domyślają się, iż jest przeznaczoną do zabrania woyska *Ibrahima* Baszy, i przewiezienia na powrót do Egiptu.

Gazeta Florencka umieściła następujące wiadomości z *Korfu* pod d. 1 i 4 marca: „Woysko pod dowództwem naczelnego jenerała *Church* zajęło wszystkie wąwozy w zachodniey Grecyi, i zabiera transporta, które Turcy usiłują niekiedy posyłać do twierdzy *Missolungi*. Seraskier *Reszyd* Basza znayduje się jeszcze w Grecyi wschodniey. *Veli* Bey zaniechał pochodu swego przeciw jenerałowi *Church*, i cofnął się do *Prewezy*. Obawiał się spisku, aby Grecy nie opanowali tey twierdzy, która jest kluczem do Epiru. Powstała walka między ajentami Tureckimi, którzy od syna *Reszyda* Baszy otrzymali zlecenie udania się do *Tzamuria*, i zabierania gwałtem tamecznego zboża, należącego po większey części do znakomitych rodzin Albańskich, a mieszkańcami krajowymi, którzy się temu opierają. Do tey walki należą Albańczykowie, i wszystkie okolice w stronie południowey Epiru są pod bronią, zwłaszcza, iż Albańczykowie czekają tylko dogodney pory do powstania."

— *Wilno.* —

Znany już tuteyszey Publiczności mały Franuś Łopata, w dniu 25 teraźnieyszego miesiąca, będzie miał zaszczyt dać wieczor muzykalny w sali Ratuszowey na fortepianie, szczegóły którego ogłoszone zostaną afiszami.

Pozwolono drukować. *Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.*
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Nro 9

DODATEK
DO GAZETY
KURYERA LITEWSKIEGO Nro 45.

Wilno dnia 13 kwietnia v. s. 1828 roku.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

O użyciu herbowego papieru na odbywanie spraw w rzeczy przygotowania materyałów przez podrady i drobne kuple.

Rządzący Senat na Powszechnem Zebraniu pierwszych trzech Departamentów słuchali: 1, przełożoney przez Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, P. Taynego Radcę, Senatora i Kawalera, Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, dla należytego spełnienia Opinii Rady Państwa w następném brzmieniu: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechnem Zebraniu, rozpatrzywszy dokład Rządzącego Senatu Powszechnego Zebrania Sanktpetersburskich Departamentów, o użyciu herbowego papieru na odbywanie spraw w rzeczy przygotowania materyałów przez podrady i drobne kuple, uznała za rzecz potrzebną, co do pierwszego punktu wniosku Rządzącego Senatu o zdarzeniach, w których na odbywanie dzieł o przygotowanie materyałów powinien bydź używany herbowy papier kosztem podradczyków, uczynić uwagę, że rozrachunki z podradczykami i dawane ukazy na wypłacenie im pieniędzy od Expedycyi Kaznaczeyskiey Kollegium Admiralicyynego i od niey innym Kaznaczejom, równie jak korrespondencya w przedmiocie instrukcyi dla podradczyków, z włączeniem not architektów, względem wystawy materyałów, zawiera rozporządzenia należące właściwie do obowiązku Kollegium Admiralicyynego i dla tego: *naprzód* nie może bydź składana na koszt podradczyka, a *powtóre* nie powinna odbywać się na herbowym papierze. W skutek tego Rada Państwa, uznawszy za powinność wzmienione artykuły wyłączyć z liczby odbywanych na herbowym papierze, *postanowiła:* w innych artykułach wniosek Powszechnego Zebrania Sanktpetersburskich Departamentów Rządzącego Senatu utwierdzić." Na tey Opinii napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ nastałą Opinią na Powszechnem Zebraniu Rady Państwa, za dokładem Rządzącego Senatu, o użyciu herbowego papieru, na odbywanie spraw w rzeczy przygotowania materyałów przez podrady i drobne kuple, Naywyżey utwierdzić raczył i spełnić rozkazał. Podpisał: *Prezydent Rady Państwa Hrabia W. Koczubey.* 3 grudnia 1827. 2, sprawki, że Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu, stosownie do przedstawienia Kollegium Admiralicyynego i do Opinii Igo Departamentu Senatu, postanowiło: 1. W dziełach o przygotowaniu materyałów odbywać na herbowym papierze wszystkie te pisma, które zmierzają do szczególney dostarczycielów korzyści, jako to: kontrakta, rozsyłanie z nich kopiy do wszystkich mieysc podwładnych dla spełnienia i wiadomości, rozrachunki z podradczykami i dawane na wypłatę pieniędzy ukazy od Kollegium do Kaznaczeyskiey Expedycyi, a od niey innym Kaznaczejom; również wszelka korrespondencya, w zdarzeniu nieakuratnego spełnienia przez podradczyków umowy dla znaglenia ich powinna bydź odbywana na ustanowionym herbowym papierze, używając go i na instrukcye podradczykom dawane, z których noty architektow względem wystawy materyałów redukować co miesiąc w jednę instrukcyą. 2. Inne zatem pisma, zawierające korrespondencyą pomiędzy mieyscami i osobami, jako: formowe raporta o przyjęciu, ukazy o rozchodzie materyałów i rachunkowe wiadomości, jako zgoła nie należące do obowiązku podradczyków i zawierające właściwe rozporządzenie Zwierzchności dla dopilnowania kontraktów ze strony Skarbu, powinny bydź pisane na prostym papierze, stosownie do Naywyżey utwierdzonego w dniu 25 lutego 1764 roku dokładu Senatu. Równym sposobem dzieła o kupli materyałow przez osobnych urzędników, powinny bydź odbywane na prostym papierze, na ten czas, kiedy ci urzędnicy nie zawierają z prywatnemi osobami na piśmie warunków. O takowém postanowieniu, jako służącem do objaśnienia ukazu 24 listopada 1821 roku, podawało JEGO CESARSKIEY MOŚCI naypoddanieyszy dokład, oddając na Naywyższe Monarsze zezwolenie. Rozkazali: dla przywiedzenia do należytego wypełnienia w górze wyrażoney Naywyżey utwierdzoney Opinii Rady Państwa posłać ukazy do Kollegium Admiralicyynego, do Rządow Gubernialnych i obwodowych, Izb Skarbowych, do Woyskowey Kancellaryi Woyska Dońskiego PP. Ministróm, Głównozarządzającemu drogami kommunikacyi, Głównemu Naczelnikowi Departamentu Pocztowego, S. Petersburskiemu i Moskiewskiemu Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Jenerał-Gubernatorom, i Wojennym Gubernatorom zarządzającym i cywilnemi sprawami, Gubernatorom Cywilnym i Naczelnikóm miast, dawszy wiedzieć równie przez ukazy Cywilnym i Kryminalnym Izbom, Głównym i Jeneralnym Sądom; a do Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnego Moskiewskich Departamentów Zebrania, równie i do Nayświętszego Rządzącego Synodu przesłać uwiadomienia. Grudnia 19 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow).

O uzyskiwaniu poszlin od prawa przedawanego innym osobom, przez właściciele nieruchomych majątków, uległych exdywizyi, na ich wykup u wierzycieli.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu o zdarzoném niewyrozumieniu przy uzyskaniu poszlin aktowych z nieruchomych majątkow, wykupowanych u wierzycieli przez różne osoby za zgodą dłużników. Rozkazali: stosownie do przedstawienia P. Ministra Skarbu, przyłączonych od Polski Gubernii i Białostockiego Obwodu Głównych Sądow 2 Departamentom zalecić ażeby w czasie przyznawania aktow, przedaży prawa na wykup uległego exdywizyi, do upływu 10 letniego terminu, nieruchomego majątku, uzyskiwane były aktowe poszliny, tak od summy tey, za którą nabywa się prawo dziedzictwa, jako, i od tey, w którey ten majątek rozdzielony między kredytorami i używać na akt herbowego aktowego papieru, odpowiedniego obu tym summom, pilnując przytém, żeby w takiém zdarzeniu, przy usatysfakcyonowaniu kredytorów przez nowego już właściciela, zwracane im były z Izby Powszechney Opieki kollokacyyne poszliny z procentami nie wprzód, jak po rzeczywistey opłacie ze strony nowego właściciela aktowych; podług jakowego prawidła postępować i w razie przekazania takowych praw sposobem daru na mocy ogólnych postanowień o darownych zapisach. O czem posłać ukazy i równie przez ukazy dać wiedzieć Izbom Skarbowym i Rządom Gubernialnym pomienionych guberniy, tudzież oddziałom 1 i 2 Rządu Obwodu Białostockiego z tem, ażeby te ostatnie uczyniły należne w tym przedmiocie zalecenia podwładnym mieyscom sobie urzędowym, prawo przyznawania aktów wieczystych mającym i uwiadomić P. Ministra Skarbu. Grudnia 19 dnia 1827 roku. (Z Igo Departamentu).

O tém, żeby na włościan skarbowych, oddawanych po upłynieniu terminu paszportu do służby woyskowey, o niestawieniu się których na termin nie były podane jawoczne prośby, nie rozciągać 22 i 23 §§, Naywyżey utwierdzoney 21 sierpnia 1818 roku opinii Rady Panstwa.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Rządzący Senat słuchali rapportu P. Ministra Skarbu, przy którym przesyłając dla należnego spełnienia poświadczoną kopią Naywyżey utwierdzonego 23 przeszłego listopada postanowienia Rady Państwa, o tém, żeby na skarbowych włościan, oddawanych po upłynieniu terminu paszportów, do służby woyskowey, i o niestawieniu się których na termin nie były przez włościańskich naczelników podawane jawoczne prośby, nie rozciągać mocy postanowienia o ludziach zbiegłych, zawartego w 22 i 23 §§ opinii Rady Państwa, Naywyżey utwierdzoney 21 augusta 1818 roku, doniósł Rządzącemu Senatowi, że o wydaniu wspomnianych w tem postanowieniu trzech kwitów gromadom skarbowych włościan Włodzimirskiey gubernii Kowrowskiego powiatu wsi Alexina, Muromskiego powiatu słobody Dmitryewskiey i gubernii Wiatskiey Kotelniczewskiego powiatu włości Mołotikowskiey, za przyjętych od nich za niemienie piśmiennych dowodow w rekruty włościan: Andrzeja Filimonowa, Maxima Poźniakowa i Jana Malcowa, zalecono od tegoż P. Ministra Włodzimirskiey i Wiatskiey Izbom Skarbowym. W pomienioney zaś kopii, Naywyżey utwierdzoney 23 listopada roku teraźnieyszego opinii Rady Państwa wyrażono: Rada Państwa na Departamencie Ekonomii Państwa i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Skarbu o zaliczenie gromadom skarbowych właścian, przyjętych do służby po upłynieniu terminu pasportów, rozważała, że Naywyżey utwierdzona opinia Rady Państwa 21 sierpnia 1818 r., o odmawianiu przyjęcia na rachunek rekruta tym, którzyby w oznaczonym terminie nie podali objawienia o zbiegłych ludziach, stosując się właściwie do zbiegłych, nie powinna bydź stosowana do włościan skarbowych, po upływie terminu pasportow, oddawanych do służby woyskowey za niemienie prawem ustanowionych świadectw. I w skutek tego *postanawia*: przy zaliczaniu wsiom skarbowym za rekruta ludzi oddawanych do służby za niemienie prawnych świadectw, moc postanowienia zawierającego się w 22 i 23 punktach Naywyżey utwierdzoney w dniu 21 sierpnia 1818 roku opinii Rady Państwa, stosować właściwie do tych, którzy popełnili formalną ucieczkę ze wsi, lecz nie rozciągać oney na tych włościan, którzy, otrzymawszy płakatne pasporta, dla jakieykolwiek przyczyny nie mogli na termin stawić się we wsi, i o których przez włościańskich naczelników nie były podawane jawoczne prośby. Na mocy czego wydać trzy zaliczające kwity i tym gromadom, o których Minister skarbu przedstawia Radzie Państwa. Rozkazali: dla należytego podług tey Naywyżey utwierdzoney opinii Rady Państwa spełnienia, zalecić wszystkim Skarbowym Izbom i Expedycyom ukazami i również przez ukazy dać wiedzieć Cywilnym Gubernatorom i uwiadomić PP. Ministrów, Woyennych Jenerał-Gubernatorów, Woyennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnemi, Naczelnikow miast i mieysca urzędowe; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, St. Petersburskiego i Moskiewskiogo Senatu Departamentow przesłać uwiadomienia. Grudnia 19 dnia 1827 roku. (Z Igo Departamentu).

O tém, żeby do śledztw, odbywanych w częściach miasta Moskwy, w zdarzeniu zamieszania do nich kupców i mieszczan, zamiast Ratmanów Magistratu, wzywać słównych Sędziów.

Rządzący Senat na Powszechnem Zebraniu pierwszych trzech Departamentow słuchali przełożoney od Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, P. Radcy Taynego, Senatora i Kawalera, Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, dla należytego spełnienia opinii Rady Państwa, w następnem brzmieniu: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy dokład Rządzącego Senatu Powszechnego Zebrania Sanktpetersburskich Departamentów, o tém, żeby do śledztw, odbywanych w częściach miast Moskwy, w zdarzeniu zamieszania do nich kupców i mieszczan, zamiast Ratmanów Magistratu wzywać słównych Sędziów, znaydujących się w tych częściach, gdzie się to śledztwo odbywa; i znalazłszy wniosek Powszechnego Zebrania Sanktpetersburskich Departamentów Rządzącego Senatu zgodnym z prawem, *przez opinią postanowiła*: go utwierdzić." Na tey opinii napisano: JEGO CESARSKA MOSC, nastąą opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa w skutek dokładu Rządzącego Senatu

o tém, żeby do śledztw odbywanych w częściach miasta Moskwy, w zdarzeniu zamieszania do nich kupców i mieszczan, zamiast Ratmanów Magistratu, wzywać Słównych Sędziów, znaydujących się w tych częściach, gdzie się to śledztwo odbywa, N a y w y ż e y utwierdzić raczył i spełnić rozkazał. Podpisał: *Prezydent Rady Państwa Hrabia W. Koczubey.* 3 Grudnia 1827. I sprawki. R o z k z a l i: o powinnem wypełnieniu tey N a y w y ż e y utwierdzoney opinii Rady Państwa, posłać do Moskiewskiego Rządu Gubernialnego ukaz, i równie przez ukazy dać wiedzieć innym urzędowym mieyscom i osobom; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do Sankt-Petersburskich i Moskiewskich Rządzącego Senatu Departamentow i do Powszechnego Moskiewskich Departamentow Zebrania przesłać uwiadomienia. Grudnia 19 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow).

O zaleceniu wszystkim Gubernialnym Zwierzchnościom, ażeby Mieyskie i Ziemskie Policye nayściśley postrzegały, iżby srebrna moneta żadnym sposobem w walorze swoim umnieyszana nie była i t. d.

Według Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, w którem wyraża, że z powodu wiadomości, wielokrotnie do Ministeryum Skarbu z rozmaitych mieysc dochodzących, o przestępstwach zmnieyszania wagi Rossyyskiey srebrney monety, przedsiębrane były różnemi czasami wszelkie zależące od niego sposoby dla zapobieżenia temu. Mimo to wszystko w wielu guberniach, mianowicie od Polski przyłączonych, złe to nie tylko, że się nie umnieysza, ale jeszcze się powiększa coraz bardziey a bardziey. Wiadomo, że to popełnienia się, albo przez otrzymanie srebrney monety, albo przez chemiczne sposoby (mokrą i suchą drogą); przez co uymuje się do dwudziestu i więcey procentow na każdym rublu. Dla czego tenże P. Minister Skarbu prosi Rządzącego Senatu o ponowienie po wszystkich mieyscach, ażeby Mieyskie i Ziemskie Policye nayściśley postrzegały, iżby srebrna moneta żadnym sposobem w walorze swoim umnieyszana nie była, i żeby z tymi, którzy będą przekonani o rozmyślne jey psucie postępowano podług całey surowości praw. R o z k a z a l i: zgodnie z wyżey wyrażonem przedstawieniem P. Ministra Skarbu, przepisać ukazami wszystkim Gubernialnym i Obwodowym Rządom, Zwierzchnościom i Kancellaryi woyskowey Woyska Dońskiego, ażeby Mieyskie i Ziemskie Policye miały nayściśleyszy dozor, iżby srebrna moneta żadnym sposobem w walorze swoim umnieyszana nie była, i żeby z tymi, którzy przekonani będą o rozmyślne jey psucie, postępowano podług całey surowości praw; o czém też do tych Rządow posłać ukazy, również przez ukazy dać wiedzieć Cywilnym Gubernatorom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Jenerał-Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom zarządzającym sprawami cywilnemi, Naczelnikom miast, mieyscom Urzędowym i PP. Ministrom; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Moskiewskich i S. Petersburskich Departamentow Senatu przesłać uwiadomienia. Grudnia 20 dnia 1827 roku. (Z pierwszego Departamentu).

O pozwoleniu udziałowym i skarbowym włościanom budowania i kupowania domów w miastach, oprócz stolic.

Według ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przełożoney od Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości P. Taynego Radcy, Senatora i Kawalera, Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, dla należnego spełnienia kopii, N a y w y ż e y konfirmowaney opinii Rady Państwa, w następnem brzmieniu: „Rada Państwa, na Departamencie praw i na Powszechném Zebraniu, z powodu otrzymanego na rozpatrzenie jey naypoddańszego rapportu Rządzącego Senatu 2go Departamentu, względem nabywania przez włościan udziałowey wiedzy w miastach domów; zważywszy, że pozwolenie nie tylko udziałowym, lecz i skarbowym włościanom, nabywania w powiatowych i gubernialnych miastach domów, na równi z ludźmi kupieckiego i mieszczańskiego stanu, będzie pożyteczne tyleż dla samych tych włościan, dostarczając im nowych sposobów korzystnego użycia własności i do rozprzestrzenienia okręgu ich przemysłu, ile i dla miast, szczególniey powiatowych, których dobry stan może się polepszyć przez pomnożenie ludności i ulgę dla mieszkańców w odbywaniu powinności, przez opinią *postanowiła*: 1) jak udziałowym tak i wszystkim skarbowym włościanom pozwolić budować i kupować domy w miastach, oprócz stolic. 2) Te zabudowania i nabycia mogą oni czynić na osnowie ukazu 12 Grudnia 1801 roku na swoje imie i zarządzać niemi, jako własnością. 3) Na mieszkanie w miastach powinni mieć świadectwo od tych włościańskich Rządów, pod zawiadywaniem których zostają jako włościanie; dla otrzymania zaś włościańsksch świadectw, co się tycze ustanowionych handlowych rzędów, jeżeli kto z nich będzie się handlem zaymował, obowiązani brać pasporta. 4) Włościanie, posiadający w miastach domy, płacą skarbowe podatki tylko na stan wieyski przypadające, odbywając i rekrucką powinność z gromad włościańskich, a nie z obywatelami mieyskimi. 5) Włościanin, mający dom w mieście, obowiązany jest spełniać wszystkie te mieyskie i powszechne powinności; które w ogólności z prawa tego posiadania spływają na obywatela mieyskiego. 6) Prawa i obowiązki, co się tycze handlu, oznaczają się temi świadectwami, jakie kto ma. 7) Do mieyskiey służby z wyborów włościanie nie wchodzą, lecz do odbywania policyynych powinności w naturze, gdzie one są, obowiązani równie z innymi mieszkańcami miast; w pieniężnych zaś powinnościach ziemskich mają udział tylko w swoich włościach, i 8) Magistratom i Ratuszom podlegają tylko w swoich interessach handlowych, lecz żyjąc w mieście, podlegają Mieyskiey Policyi." Na Autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano: „*Ma bydź podług tego.* Sanktpetersburg 23 listopada 1827 roku. I sprawki. R o z k a z a l i: o wyżey wyłożoney opinii Rady Państwa, przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ N a y w y ż e y konfirmowaney, posłać wszystkim Urzędowym mieyscom i osobom, dla powinnego, co do kogo z nich będzie należało, wiadomości i wykonania, ukazy; a Nayświętszemu Rządzącemu Synodowi i Sanktpetersburskiego i Moskiewskiego Rządzącego Senatu Departamentom i Powszechnemu Moskiewskich Departamentow Zebraniu,

przesłać uwiadomienia. Grudnia 20 dnia 1827 roku. (Z 2go Departamentu).

O prawidłach wynagradzania obywateli za ubywających zpod ich władania włościan z przyczyny pochodzenia ze stanu duchownego.

Według Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali uwiadomienia Rządzącego Senatu Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow, z dołączeniem przesłaney do tegoż Zebrania przy przełożeniu Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, P. Taynego Radzcy, Senatora i Kawalera, Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, dla należytego spełnienia kopii Naywyżey potwierdzoney opinii Rady Państwa, w następném brzmieniu: „Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechnem Zebraniu, po rozpatrzeniu przeniesioney z Komitetu Ministrów w skutek Naywyższego zezwolenia, okoliczności względem naznaczenia miary nagrody Jenerał-Majorowi Fon Bergerowi, za odsądzonych z Naymiłościwiey darowanego jemu majątku włościan, którzy udowodnili pochodzenie swoje z duchownego stanu, i postanowienia na przyszłość dla podobnych zdarzeń prawideł, rozważała, iż chociaż Naywyższym ukazem 30 kwietnia 1810 roku i nastałemi potém stwierdzającemi postanowieniami oznaczono już nagrodę dla obywateli za ubywających zpod władania ich włościan, z przyczyny pochodzenia ze stanu duchownego przez zaliczenie obywatelowi, każdey familii za jednego rekruta; lecz gdy takowe wynagrodzenie zupełnie jest nieproporcyonalne, przeto Rada Państwa postanowiła: 1) postanowić na przyszłość dla podobnych zdarzeń prawidło, ażeby obywatelom za ubywających zpod władania ich ludzi satysfakcya czyniona była nie inaczey, jak podług dochodu, licząc go z każdey rewizyyney duszy bez ziemi, po 20 rubli i wydając obywatelowi kapitalną według rachunku Bankowego od tych procentow summę, to jest, po czterysta rubli za każdą rewizyyną duszę płci męzkiey, i na mocy tego usatysfakcyonować Jenerał-Majora Fon-Bergera; a ponieważ on otrzymał już za ubyłych zpod władania jego dusz 15 dwa kwity rekruckie, co stanowi 4,000 rubli, należy więc teraz dodać jemu jeszcze 2,000 rubli; i 2) że przeto ukaz 30 kwietnia 1810 roku, o wynagradzaniu obywateli za wzmienionych ludzi kwitami rekruckiemi zostaje odmieniony.” Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano: „*Ma bydź podług tego*” Sanktpetersburg 16 Listopada 1827 roku. A po sprawce w 8m Departamencie Rządzącego Senatu okazało się, że otrzymane z Orłowskiey Izby Cywilney z powodu appellacyy Jenerał-Majora Jana Fon-Bergera dwie sprawy, w rzeczy dochodzenia wolności przez ludzi z jego majątku: Piotra Ewdokimowa i Piotra Iwanowa z ich rodzinami, jako pochodzących z duchownego stanu, Rządzący Senat rozstrzygnął w r. 1816 i uczynionemi postanowieniami nakazano wzmienionym ludziom z ich rodzinami dać wolność, a Fon-Bergerowi zaliczyć za każdą rodzinę po jednym rekrucie. O czém też do Orłowskiey Cywilney Izby posłano ukazy czerwca 28 i lipca 12 tegoż 1816 roku; Rozkazali: względem przyprowadzenia do skutku, tey Naywyżey konfirmowaney opinii Rady Państwa, Orłowskim Cywilney i Skarbowey Izbom zalecić ukazami; a dla jednostaynego na przyszłość podług niey postępowania, posłać ukazy do wszystkich innych Cywilnych i Skarbowych Izb, Głównych i Jeneralnych Sądów, również przez ukazy dać wiedzieć Rządom Gubernialnym, Izbom Kryminalnym, Woysk Dońskiego i Sybirskiego Woyskowym Kancellaryom, PP. Ministrom, Głównozarządzającemu drogami kommunikacyi, Głównozarządzającemu Departamentem Pocztowym, Sanktpetersburskiemu i Moskiewskiemu Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Jenerał-Gubernatorom i Wojennym Gubernatorom zarządzającym sprawami cywilnemi, Cywilnym Gubernatorom i Naczelnikom miast; a Departamentom Rządzącego Senatu i Powszechnemu Sanktpetersburskich i Moskiewskich Departamentów Zebraniu, również Nayświętszemu Rządzącemu Synodowi przesłać uwiadomienia. Grudnia 23 dnia 1827 roku. (Z 8go Departamentu).

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 45.

Wilno dnia 13 Kwietnia v s 1828 Roku.

1. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, ażeby życzący wziąć w arendowną dzierżawę, znaydującą się przy Gubernialnym Rządzie skarbową drukarnią, jawili się dla targow do tego Rządu na terminy: 1szy 16, 2gi 17 i 3ci 18 maja teraźnieyszego roku, ze świadectwami tak o swojém prowadzeniu się, jak i o znajomości przezeń drukarskich robot, także z dostateczném z bezpieczeniem akuratnego utrzymywania drukarni i wszystkiego co do niey należy. Dnia 6 kwietnia 1828 r.

Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz, Radca Honorowy i Kawaler Felicyan Arcimowicz.
Naczelnik Stołu Hulakin.

---

1 Kommissya dla wyświecenia funduszów Edukacyynych na Gubernie Litewskie, Białoruskie, Mińską i Obwod Białostocki ustanowiona ogłasza; iż gdy licytacya na wyprzedaż wakującego majątku Pojezuickiego Litwian w Gazecie Kuryera Litewskiego w Numerach 155 r. przeszłego i 1 oraz 2 roku teraź. ogłoszona, nieprzyszła doskutku, przeto do takowey licytacyi w Izbie Skarbowey Wileńskiey odbywać się mającey, naznaczone są nowe termina: *pierwszy* dnia 20, *drugi* 23 a *trzeci* 24 idącego miesiąca kwietnia. Na pomienionym majątku Litwianach w Gubernii Wileńskiey Powiecie Zawileyskim położonym, oparta jest summa szacunkowa rub. sr 20,833 kop. 33, żądający przeto licytować, podług rozporządzenia Ministerstwa Narodowego Oświecenia, złożyć powinien osobną ewikcyą, wyrównywającą walorowi trzeciey części summy, to jest: z dusz 116 przez Sąd Główny o swobodności poświadczonych. Od kupującego nie wymaga się opłata summy zalicytowaney, lecz wnosić tylko będzie obowiązany procent w dwóch półrocznych terminach na pojezuickie dochody ustanowionych. Inwentarz majątku tego kontrahenci do licytacyi, znaydą do przeyrzenia w Izbie Skarbowey Wileńskiey. Dnia 12 kwietnia 1828 roku.

Członek Kommissyi Jan G. Rudomina.
Pisarz Michał Dmochowski.

---

1 Na mocy rozporządzenia Szlacheckiey Pt. Wileńskiego Opieki dnia 22 miesiąca lutego teraź. r. nastałego, w Domu JW. Franciszka Abramowicza pod N. 205 w Mieście Wilnie przy Wielkiey ulicy położonym, będzie się wyprzedawać z publiczney licytacyi w dniu 20 idącego miesiąca apryla, i następnie każdodziennie, oprócz dni Swiątecznych i Tabelnych ruchomość po zeszłym Felicyanie Derszkofie Medycyny Doktorze pozostała, w obecności niżey podpisanego od Opieki Szlacheckiey delegowanego. Życzący przeto nabydź takową ruchomość, zechcą jawić się na przeznaczony termin do pomienionego domu. 1828 apryla 10 dnia.

Wileński Ziemski Pisarz Józef Naborowski.

---

1 Sąd dzielczo-taxatorsko Exdywizorski, na rozdział funduszu ś. p. Stanisława Hromyki b. Sędz. Ziem. Nowogr. między pozostałe potomstwo, oraz na uspokojenie długow, tak tegoż ś. p. Stanisława Hromyki b. Sęd. Ziem Nowogr., jak równie W. Karoliny z Protasewiczow Hromykowey Sędz. Ziem. Nowogr., niemniey W. Józefa Hromyki Porucznika Woysk Ross. skutkiem remissy Sądu Ziemskiego Ptu Nowogr. w roku idącym stycznia 16 dnia zaszłey w majętności Ostaszynie nowo murowanym w powiecie Nowogr. w Gubernii Grodzieńskiey ustanowiony, po przeznaczeniu komportacyi tak na Debitorach i Kredytorach wszelkich papierow, dotego Konkursowego interessu należących do Kancellaryi Ziem. Ptu Nowogr. na dzień 1 maja oraz po spełnieniu dalszych czynności pierwszemu terminowi właściwych, na powtórny zjazd dzień 16 augusta tegoż roku naznaczył; iżby przeto osoby interessowane i mając jakiekolwiek stosunki do funduszow, czy to zeszłego Stanisława Hromyki, lub też Józefa Hromyki, tak równie Hromykowey, o takowym terminie byli zawiadomieni i swe dopominki do Sądu Exdywizorskiego przez siebie lub przez plenipotentow objawili, gdyż na wszelkich nieprzychodzących kredytorow i pretensorow amissya zapowiedzianą będzie, przez niniejszą awizacyą trzykrotnie ogłaszającą się ostrzega. Datt 1828 lutego 28 dnia.

Ignacy Haciski Ziem. ptu Nowogr. Prezyd. i Exdywizor.
Franciszek Wierzbowski Ziem. Ptu Nowog. Sędzia Exdywizor.
Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Now. Exdywizor.
Regent Zaborski.

---

1 Za Remissą Sądu Ziem. Lidz. Sąd Exdywizorski w folwarku w Lidz. Pcie położonego Ginell, w terminie oznaczonym to jest dnia 5 apryla idącego roku zjechawszy, i juryzdykcyą swoją ufundowawszy, w początkowym przyyściu kredytorow dłużnika W. Antoniego Kamieńskiego Sędziego Gran. Lidz., stosownie do zaszłey na dniu 7 marca niniejszego roku remissy, inwentancyą dopełnił, komportacyą dokumentow i wyexpedyowania aktow na termin 10 maja zadeterminował, wymiar gruntow i sporządzenie tak inwentarza jak summaryusza i zrysowanie z dystynkcyą ziemi, w stosunku do dzieła Exdywizorskiego zwyczaynym, wyznaczonemu Komornikowi przyporuczył, wszelką gotowość do sprawy na zjazd Sądu następny zapowiedział, i z powodu niespełnionego wymiaru odkład Sądow swoich do dnia 10 8bra teraźnieyszego roku zapisał. Gdyby więc z odległości mieysca ktokolwiek z wierzycieli W. Antoniego Kamieńskiego nie brał dla siebie za pobudkę nie objawienia terminu zakroczyć się mającego wyroku: pod amissyą z reguł remissy brać mającego swoję konkluzyą, abywszyscy W. Kamińskiego wierzyciele na czas 10 8bra z pretensyami do Sądu Exdywizorskiego w Ginellach jawili się, awizacyą niniejszą trzykrotnie przez Gazetę, przesyła. Datt r. 1828 apryla 7 w Ginellach.

Fryderyk Osłyk Narbutt b. Sędzia Gran. Pttu Lidz. Exdywizor Prezydujący.
Mikołay Julian Mrokowski Regent Ziem. Lidzki Exdywizor.
Felix Laskowicz b. Sędzia Gran. Pttu Lidz. Exdywizor.
Antoni Narbutt Exdywizyi Regent.

2 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu Czasowey Expedycyi ogłasza się, iż materyały pozostałe po zgorzałym murowanym domie Mereckiego żyda Zelmana Herszteyna, ocenione 1131 rub. 40 kop. assygn. i dwa domy Kieydańskiego obywatela Mejera Wołpy, jeden wpołowie murowany a wpołowie drewniany, wartujący 800 rub., a drugi drewniany stary 150 rub. assygn., przeznaczone nanowo przez ten Rząd na publiczną przedaż, dla uzyskania skarbowey należności, za wzięte przez ostatniego sposobem pożyczki produkta i worki liczącey się, do czego naznaczono terminy; 1szy 28, 2gi 30 następującego mca lipca, a 3ci ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania ogłoszenia, które poźniey zrobione będzie, w S. Petersburskich albo Moskiewskich gazetach; zatem życzący kupić pomienione domy Wołpy i materyały Herszteyna, zechcą na wyżey pomienione terminy przybydź do tego Rządu. Dnia 7 kwietnia 1828 roku. Sowietnik Dmitrewski.

Sekretarz Sokołowski.

Naczelnik Stołu Jan Konarzewski.

---

2 Na mocy Naywyższego potwierdzenia w roku 1820 zaprowadzone zostało przy Cesarskim Wileńskim Uniwersytecie, Seminaryum nauczycieli parafijalnych i organistów; uczniowie tego Seminaryum, w miesiącu czerwcu t. r. kończą czteroletni i ostatni kurs nauk i mają bydź wysyłani do obowiązków do jakich się sposobili; za koszt zaś na edukacyą łożony, każdy z nich winien odsłużyć lat 6 w obowiązku nauczyciela szkoły parafijalney i organisty tam, gdzie zwierzchność szkolna naznaczy. Życzący mieć z tey szkoły nauczycieli parafijalnych i Organistow zechcą się zgłosić przed dniem 1 lipca r. t. do tegoż Seminaryum dla zrobienia z niemi umów. 1828 Roku apryla 9 dnia w Wilnie.

Dyrektor szkół Gubernii Wileńskiey, Radca Kollegialny Kajetan Krassowski.

---

3 Od Magistratury Powszechney Opieki Litewsko Wilenskiey Gubernii ogłasza się, iż w dniach 16. 19 i 20 teraznieyszego miesiąca apryla będą się odbywać targi na oddanie w dwuletnią dzierżawę przewozu w miasteczku Niemenczynie z mieszkalnym domem, karczmą, i dalszym zabudowaniem do onego należnym, a za tem życzące osoby wziąść w tenutę takowy przewoz, raczą jawić się na pomienione termina do teyże Magistratury z pewnemi Ewikcyami. Roku 1828 apryla 8 dnia.

Непременный Членъ и Кавалеръ Петръ Клейстъ

Sekretarz Jan Solimani.

Magistrat Miasta Wilna na spełnienie reperacyi domu Dawszkiewicza w Mieście Wilnie na Zarzeczu pod N. 557 położonego, licytacyą i termina do oney 16, 17 i 19 teraźn. mca apryla przeznaczywszy, o tém Publiczność zawiadamia i życzących przyjąć na się obowiązek załatwienia wzmienioney reperacyi w oznaczone termina na licytacyą do Magistratu Wileńskiego wzywa. Roku 1828 apryla 9 dnia.

Karol Hurtig R. M. M. W.

Regent Degutowicz.

---

2 Magistrat Miasta Wilna na uskutecznienie podradem reperacyi domu Frolanda w Mieście Wilnie przy ulicy prowadzącey na Zarzecz położonego, przez uprzednich dzierżawcow tegoż domu niespełnioney, a na rubli srebr. 970 kop. 20 oszacowaney, postanowił odbydź publiczną licytacyą i termina do oney 16, 17, i 19 teraźn. mca apryla przeznaczył, o czem dla powszechney wiadomości wydaje się ninieysze ogłoszenie w tym celu, aby życzący przyjąć na siebie obowiązek załatwienia, wedle znaydującego się w Magistracie ninieyszym szczegółowego regestru, reperacyi domu Frolanda, w oznaczonych terminach na licytacyą do tegoż Magistratu przybydź raczyli. Roku 1828 apryla 9 dnia.

Karol Hurtig R. M. M. W.

Regent Degutowicz.

---

3 Gdy licytacya ogłoszona w Kuryerze Litewskim pod N. 20. 21. i 22 na oddanie majątku Dowgierdziszek na czynsz wieczny, nie przyszła do skutku; przeto Rząd Uniwersytetu do takowey licytacyi nowe naznaczył termina w dniach 21. 23. i 24. teraznieyszego miesiąca kwietnia i o tém do publiczney wiadomości podaje. Sekretarz Felix Mierzejewski.

---

2 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski funduszu JW. Michała Giełguda Marszałka b. Nadwor. Lit. i Kawalera w dobrach Zamku w Pcie Rosieńskim ustanowiony, interessowane strony zawiadamia. iż na dniu 19 teraźn. mca apryla wyrok swóy oczewisty ogłaszać będzie. Datt 1828 roku 7 apryla.

Prezyd. Ziem. Telsz. Exdyw. i Kawaler Jan Jankowski.

Konstanty Masłowski Prezyd. Ziem. Zawil.

Adam Strawiński Pisarz Ziem. Trocki.

Marcin Pożarski Rejent.

---

2 Majętność ziemska funduszowa Jasiew konwiktu Korsakowskiego w Pcie Zawileyskim leżąca pod zawiadywaniem Kapituły Katedry Wileń. będąca wypuszcza się przez licytacyą w dzierżawę na lat 6 od dnia 23 kwietnia roku teraź., terminy powtorne licytacyi przeznaczają się 1szy dnia 20, 2gi dnia 23, 3ci dnia 24 mca apryla roku idącego, warunki licytacyi i inwentarz, każdego dnia widzieć można w domu Prałata Dziekana Cywińskiego jako Prowizora Konwiktu. Pienipotent Kapituły Pilecki.

Wolno drukować Wilno dnia 10 kwietnia 1828 r. A. Powstański Prez. Kom. Cen. Wil. Radca Kol. i Kler.

---

2 Zaścianek Łukaszuny, o mil 6 od Wilna w tymże Pcie leżący, w tradycyyney Possessyi u niżey podpisanego znaydujący się, a do dziedzictwa JW. b. Assesora Sądu Gł. Wileń. Adama Kociełá należący jest do zbycia; ktoby więc życzył sobie takowego zaścianku tradycyą nabydź, raczy się zgłosić do mnie mieszkającego w domu pod N. 667 na Tatarskiey ulicy, gdzie przeyrzeć może prawo, i o nabyciu onego ukończyć. Apryla 10 dnia 1828 roku.

Kolleski Sekretarz Szkultecki.

Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

---

2 Oświadczenie Imieniem JO. Teofili, z Graffow Morawskich Xiężney Radziwiłłowey,

Ordynatowey Nieświeżskiey i Ołyckiey, potém rozwiedziony Generałowey Czernyszew, czyni się w rzeczy następney: zawiniwszy Oświadczająca się JW. Maryi z Graffow Rzewuskich Jarosławowey Grafini Potockiey złotem czer. zł. sztuk 15,179, obezpieczyła tę summę prawem zastawném na dwóch, dożywociu swojému uległych, w Gubernii Grodzieńskiey, Pcie Lidzkim leżących folwarkach, Istokach i Sielcu; i na to roku 1814, dnia 13 grudnia n. s. podpisany, i przez Notaryusza Warszawskiego zaświadczony, a dnia 12 tegoż mca i roku v. s. do Akt Ziemstwa Lidz. wniesiony, wydała zastawny zapis. To prawo zastawne, i za oném należną od Oświadczającey się summę, JW. Jarosławowa Grafini Potocka przez umocowaną od siebie JW. Konstancyą z Xiążąt Lubomirskich Hrabinę Rzewuską, Aktém dnia 29 stycznia 1816 roku, przed Aktami Gubernii Kijowskiey sporządzonym, a dnia 27 kwietnia tegoż roku, do Ksiąg Ziemstwa Lidz. przeniesionym, W. Janowi Pradeau-Mazeau byłemu Konsyliarzowi Króla Polskiego, Negocyantowi Francuzkiemu cedowała i odstąpiła, który Aktem dnia 7 lutego 1820 roku, przed Aktami Królestwa Polskiego w Warszawie uczynionym, do pozyskania od Oświadczającey się JW. Mikołajowi Novossilzoff Rzeczywistemu Taynemu Stanu Radcy, Senatorowi Cesarstwa Rossyyskiego, Kawalerowi wielu Orderow, ten dług przekazawszy, onemu wszystkie sobie służące, na rzeczoną summę Akta w oryginałach, na cel zwrócenia onych po uzyskaniu długu debitorce, doręczył. JW. Senator Novossilzoff, w moc takowego Aktu, i uczynionego sobie należności zlewku, takowy dług przez lat pięć z funduszow Oświadczającey się w massie zeszłego Xiążęcia Dominika Radziwiłła będących, na których i Ewikcya rzeczonego zawinienia była opisaną uzyskując; ony do dnia 30 marca 1824 roku w zupełności, tak w kapitałach jako i procentach odebrał, i po otrzymaniu zupełnego zaspokojenia, prócz kwitow w czasie czynionych ratami wypłat poszczególnie wydanych, i in Archivo będących, nadto jeszcze Aktem dnia 30 stycznia 1826 roku, przy świadectwie Pieczętarzy w Warszawie podpisanym, tegoż roku dnia 25 kwietnia do ksiąg Ziemskich Powiatowych Lidz. wniesionym, Oświadczającą się ogólnie z całego długu wieczyście zakwietował. Dobra i kapitały jey, z pod ewikcyi za ten dług opisaney, wywołał, Dokumenta wszystkie, nie raz rzeczony dług upewniające, do Archivum Oświadczającey się w oryginałach powrócił, one, jako już zupełnie i we wszystkim zaspokojone, za nie ważne ogłosił, i z Akt eliminować dozwolił, oraz od wszelkiey za onemi odpowiedzialności, tak samą Oświadczającą się jako i jey sukcessorów, wolnemi i bezpiecznemi bydź uznał. Że zaś W. Pradeau-Mazeau, doręczając JW. Senatorowi Novossilzoff sobie służące na ten dług oryginalne akta, z onych zostawił u siebie przez Notaryusza zaświadczone kopie, i te dotąd Oświadczającey się powrócone nie zostały, aby więc za temi kopiami W. Pradeau-Mazeau, ani też ktokolwiek w jego osobie, nic z nikim, o dług wspomniony stanowić nie mógł, i jeżeli co uczynił, aby to w nieważności pozostało, Oświadczająca się przez Akt ninieyszy daje wiedzieć, jako z długu JW. Jarosławowey Potockiey zawinionego, a potém na osobę W. Pradeau-Mazeau cedowanego, przez niego zaś na własność JW. Senatorowi Novossilzoff ustąpionego, przez wypłaty z dnia 12 maja 1820 roku czynić się napoczęte, a z dniem 30 marca 1824 roku ukończone, zupełnie się co do jednego grosza, tak w kapitałach jako i procentach uiściła, i na to wydane od jey zapisy, po ogłoszeniu zupełney ich nieważności w oryginałach, przy dostateczném siebie zakwietowaniu, ma sobie zwrócone; i dla tego ani kopie z onych wzięte, ani ich extraktą żadnego waloru i znaczenia nigdzie z żadnego względu mieć nie mogą i nie powinny; których nikczemność przez ninieysze publiczne Oświadczenie do Akt Sądowych zapisujące się, i dla trzykrotnego opublikowania do gazet krajowych i zagranicznych podać się mające, ogłaszam, i aby na twierdzy tych kopiy w żadne układy i postanowienia z W. Pradeau-Mazeau nikt nie wchodził, ostrzegam. Datt roku 1828 mca lutego 22 dnia. Na mocy Generalnego pełnomocnictwa podpisuję Karol Graff Morawski Generał Major Woysk Ros. Kamerher JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Dworu.

Roku 1828 mca marca 2 dnia przed Aktami Grodz. Ptu Lidz. osobisto stanąwszy W. Józef Szalewicz Archiwista Gran. Lidzki ninieysze oświadczenie dla zapisania do Xięgi Manifestowey oświadczeń Sądu Grodz. oddał, przyjąłem, wpisałem, zgodno świadczę Grodz. Lidz. Aktowy Regent Leonard Lipiński.

N. 148. (L. S.) Takowe Oświadczenie wolno umieścić w Koryerze Lit. poświadczam Alexander Karłowicz Sędzia Grodzki Lidzki.

Wolno drukować. Wilno d. 4 kwietnia 1828 r. A. Powstański Prezes Kom. Cenz. Wileń. Radca Kollegialny i Kawaler.

---

5 Naymiłościwiey darowane JW. Rzeczywistemu Radzcy Stanu Kaznaczejowi w 12letnią Possessyą majątki, w Gubernii Wileńskiey w Powiecie Telszewskim położone, Dzierżawy, *Wideyki*, *Pożnie i Kerbedzie* zowiące się,

(*)

oraz Starostwo *Łopoycie* i *Zaruby*, wypuszczają się w arendę na lat 12 od dnia 12 miesiąca aprila teraznieyszego 1828 roku — Ktoby sobie życzył takowe majątki zadzierżawić, dla poinformowania się o cenie i warunkach, oraz zawarcia umowy, raczy skommunikować się z JW. Kollegskim Radzcą i Kawalerem Wileńskiey Gubernii Prokurorem Botwinką, który pełnomocne do traktowania w tym Interessie ma upoważnienie.

Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

---

2. 1828 roku aprila 3 dnia, Sąd Ziemski Powiatu Trockiego do celu usatysfakcyonowania wierzycieli WW. Franciszka b. Pisarza Grodzkiego Trockiego i Alfonsa Sędziego Granicznego tegoż Powiatu braci Potrykowskich, Taxę i Exdywizyą doczesną majątku Gineyciszek w Trockim Powiecie położonego przez wyrok swóy w roku 1828 marca 8 dnia ogłoszony, przeznaczając na wszystkich kredytorach i pretensorach do Massy funduszu pod Taxę idącego, jako też na samych debitorach komportacyą na dzień 1 maja idącego roku do Kancellaryi swego Sądu nakazał, a po spełnieniu tego, w dniu 1 lipca tegoż roku do zdecydowania pretensyów wierzycielskich i onych usatysfakcyonowania przystąpić zadeklarował. Ażeby więc nikt niewiadomością o takowym Dekrecie nie wymawiał się, Sąd przez ninieyszą awizacyą interessowane osoby zawiadamia.

Józeff Kuczewski Prezes Ziem. Powiatu Trockiego Kawaler.

Władysław Syruć Sędzia Ziem. Trocki.

Leonard Zyliński Sędzia Ziem. Trocki.

Vice Rejent Wiktory Szachno.

---

3 Wyszedł z druku Kalendarzyk Wileń. na rok 1828 dla wydziału naukowego Wileń., zawierający: Nayjaśnieyszą Familią Panującą w Rossyi; Radę Państwa; Rządzący Senat; Ministerya; Wydział naukowy Wileń., Urzędników Cywilnych i t. d. Dostać można w Redakcyi Kuryera Litewskiego, i w Księgarni WJP. Zawadzkiego; w Grodnie, w Księgarni na ulicy Zamkowey. Cena kop. sr. 50.

Wolno drukować Wilno 20 marca 1828 A. Powstański Prez. Kom. Cen. Wileń. Radca Koleg. i Kawaler.

---

2 W Xięgarni Józefa Zawadzkiego w Wilnie, dostać można świeżo wydrukowanego *Katalogu xiąg medycznych, chirurgicznych farmaceutycznych, weterynarii*, tudzież niektórych *fizycznych, etc.* w językach *łacińskim, niemieckim, francuzkim i polskim*, znaydujących się w pomienioney wyżey Xięgarni.

Wolno drukować. Wilno d. 29 marca 1828 r. A. Powstański Prez. Kom. Cenz. Radca Kol. i Kawaler.

---

3 Oświadczenie Imieniem WJP. Mikołaja Połjanowskiego Komor. Grodz. Pttu Administratora massy Stefana Wasilewskiego Regenta wtém, iż w roku teraznieyszym 1828 marca 17 dnia, Dekretem Ziemskim Wileńskim w odeszłey Sprawie Antoniego Grzymayły sądzono r. sr. 80 na Stefanie Wasilewskim; lecz takowe sądzenie uciążliwe dla Stefana Wasilewskiego, ponieważ Grzymayła będąc winnym Stefanowi Wasilewskiemu był pozwanym w roku 1824 do Exdywizyi tegoż Wasilewskiego, gdzie Ziem. Wilen. należność dla Wasilewskiego na Antonim Grzymayle uznawszy, dla żyda Leyby Abelsona rub. sr. 349 kop. 56 z doliczonemi procentami przysądziło; skoro więc wówczas Antoni Grzymayło, o detrunkatę nie stawał i swą pretensyą puścił w amissyą, więc dziś podstępnie w Ziems. Wilen. na rzecz utraconą wyrok uzyskał, któren że nic znaczyć nie może Załł. Deltor jako Administrator massy, ninieyszym oswiadczeniem zapowiada i do xiąg Ziem. Wileń. to oświadczenie podając, oświadcza ten postępek Grzymayły Publiczność przez Gazetę zawiadomić 1828 miesiąca marca 20 dnia Mikołay Połjanowski Grodz. Pttu Komornik.

Roku 1828 marca 20 dnia. Przed aktami Ziemskiemi Powiatu Wilenskiego stawając osobiście W. Mikołay Połjanowski Komornik ptu Grodzieńskiego, ninieysze Oswiadczenie wpisać do Protokułu podał, i w onym własnorącznie podpisał się.

Przyiąłem Ignacy Naborowski Ziem. Wilenski Regent.

Czytano Okulicz.

Pozwolono drukować d. 31 marca 1828 roku Cenzor Kollegialny Assesor Ignacy Szydłowski.

---

3 Dom Samsonowiczow w Miescie Wilnie za Ostrą bramą pod N. 1280 położony, z mocy przyporuczoney mnie przez Magistrat Administracyi, wypuszczam w roczną arendę więcey dającemu w trzech terminach, w 1wszym d. 9, 2gim d. 11, trzecim i ostatecznym d. 16 b. miesiąca aprila; życzący ony otrzymać w powyższych terminach w tymże Domie zajawi się.

Maciey Pawłowski.

Wolno drukować Wilno 7 kwietnia 1828 roku A. Powstański Prez. Kom. Cenz. Wileń. Radca Koll. i Kawaler.

---

1 W Domie Klinicznym na Ulicy Zamkowey znayduje się do przedania para koni drążkowych, razem z drążkami i uprzężą podwoyną, jedną nieco używaną z bronzem żółtym, drugą zaś całkiem prawie nową z bronzem srebrnym *argent appiliqué*, oraz sanki kawalerskie czeczotkowe. Ktoby chciał to wszystko nabydź, może się zgłosić do Ekon. Klin. W. Radziszewskiego mieszkającego w tymże domie.

Wolno drukować Policmeyster Chrząstowski.

	Czas obserwacyi.	*Wysokość Barom.*	*Wys. Ther. Réau.*	*W i a t r y.*	*Odmiana w powiet.*
Obserwacye meteorologiczne.	d. 11 godz. 2½ wiecz.	27 cal. 11,4 lin.	+ 13,5 stopni	Południowy	Pogoda
	d. 12 — — —	27 — 9,2 —	+ 16, — —	Południowy	Pogoda
	d. 13 godz. 6 rano.	27 — 9,2 —	+ 8,25 — —	Zachodni	Deszcz